

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 220/2017
28.03.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. АА и др., због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Милоша Стевановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 416/14 од 27.10.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 595/16 од 19.10.2016. године, у седници већа одржаној 28.03.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 416/14 од 27.10.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 595/16 од 19.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 416/14 од 27.10.2015. године, окр. ББ и окр. АА оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по две године.

Одлучујући о жалбама бранилаца окривљених, Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 595/16 од 19.10.2016. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. ББ, адв. Милош Стевановић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио

јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да кривично дело за које се окривљени гони није кривично дело јер не постоји узрочно-последична веза између радње и последице, не постоји лажно приказивање чињеница као конститутивни елемент предметног кривичног дела, као и да не постоји имовински цензус који прелази износ од 1.500.000,00 динара, што све чини повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Наведена повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, у образложењу захтева бранилац анализира кривично дело из члана 208. КЗ, затим детаљно износи сопствену оцену изведених доказа и износи сопствене закључке, с тим у вези, чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом. Осим тога, бранилац у захтеву цитира део првостепене пресуде и наводи да су у образложењу пресуде чињенице из тог дела пресуде утврђене другачије, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

Иако, дакле, бранилац захтев подноси због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека, у образложењу захтева указује на разлоге због којих, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА, оценио недозвољеним и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић